

ÉRKEZÉS

Fodor Balázs 69

Úgy érkezik,
ahogy egyetlen foton
a hideg űrön át.

Észlelés nélkül.
Hullámokba lép
és megosztja magát

bennük, de közelít
tovább. Kihűlve, mint
egy szike, ami felnyit,

és elmerül a gravitációban.
Akár egy tóban,
a hínárok között,

az alsó levelekig hatol,
ahol elnehezedik,
sűrű, iszapos anyaggá

kapaszkodik
az őt megelőzőekkel
és követőkkel.

Tulajdonságokat ölt
magára belőled, amiktől
hasonlónak érzed

magadhoz, mintha
háziállat lenne.
Gyűjtöd, amíg már

nem tudod
megkülönböztetni
a ragaszkodót a tárgyától.

A KÖZELEDÉS ÉS TÁVOLODÁS KÖNYVE

Emlékszem, a közeledés és távolodás könyvében olvastam egyszer egy alma méretű vasgolyóról, aminek a tömege jóval nagyobb volt, mint amit feltételezhetnénk. Egyhelyben állt, mert nem volt erő ami megmozdítsa, noha akadt próbálkozó bőven. És a számuk egyre csak nőtt, ahogy a mozdulatlan test híre terjedt. Így jóformán minden élő ember legalább egyszer a közelébe került. Saját tömegvonzása lett, amitől aztán újabb és újabb történetek keringtek körülötte, és még egy nem létező könyv is íródott róla. Később megjelent még egy vasgolyó a Földön, és még egy, majd még egy, és így tovább, amíg már jutott mindenkinek. Akkor az emberek elnehezedtek, és a vasgolyók könnyedén megindultak, gurultak minden irányba, ahogy fújt a szél.